

PARTITÚRA

*Egy hang jött be a megnyíló ablak
mozdulatán, - törékeny, angyalszárnyú
réműlet ; az apró részecskék megtapadtak
a falon, s beleolvadtak a bent lévő szürke
semmibe, hogy menedéket találva feleljenek
a beszűrődő déli harangszóval, mint akik
kiérdemelték, hogy a teremtés részeként
jussukat követeljék, s légörvényt kavarjanak
a dallamok leheletfinom áramlásában, ahol
visszaverődnek a sugarak az álom csendes
keletkezésében, s már csak arra a mozdulatra
várnak, hogy kiszakadjon az anyagot feltöltő
transzcendencia, s a szépen összecsengő
szólamokban, a Nagy Karmester partitúrája
szerint, a másodpercek réseit kiöltse a Vangelis
hullámain érkező kísértet-szimfónia.*

SOR ELEJI REFRÉN

*Azt mondtad, nem tanultam
múltbéli tapasztalataimból, nem
vagyok képes a változásra, csak átfestem
az önámítás céljára hagyott vágyképeket.*

*Azt mondtad, már nem jó, ha
térdem felül van rajtam a szoknya,
s ha kacér folyondárként kúszok a fénybe,
homlokomról leolvasztom a keresztet.*

*Azt mondtad, te mindig papucs voltál,
de cipőt az enyémekek között kerestél.
bakancsodból nem köp égre a gyertyaláng,
angyaltrombitádba belefúj a szél, már
te sem hallod, ha a harangot félrevered.*

*Azt mondtad, nálad minden rendben van,
benned mindig temetetlen volt a készenlét.
Tündéerkertedben előre csomagolt gyógyteák
várnak, poharadban illatok főzete kering.*

*Kezedben a Szent Könyv varázsával mormolod
az ígét, s míg gyűjtöd feljebbvalódtól a jópontokat,
a pokol kapuján is átszórod a betűket.*

